

Bruksela, 30 kwietnia 2024 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2024/0101(NLE)

9493/24
ADD 8

AELE 32
MI 467
AND 5
SM 5

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	26 kwietnia 2024 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2024) 189 final - Annex (Part 8/14)
Dotyczy:	ZAŁĄCZNIK do wniosku dotyczącego DECYZJI RADY w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Unią Europejską a – odpowiednio – Księstwem Andory i Republiką San Marino

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2024) 189 final - Annex (Part 8/14).

Załącznik: COM(2024) 189 final - Annex (Part 8/14)

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 26.4.2024 r.
COM(2024) 189 final

ANNEX – PART 8/14

ZAŁĄCZNIK

do

wniosku dotyczącego DECYZJI RADY

**w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Układu ustanawiającego
stowarzyszenie między Unią Europejską a – odpowiednio – Księstwem Andory i
Republiką San Marino**

PROTOKÓŁ DOTYCZĄCY SAN MARINO

CZĘŚĆ I

SWOBODNY PRZEPIY TOWARÓW

ROZDZIAŁ 1

POSTANOWIENIA OGÓLNE

ARTYKUŁ 1

Zasady

Swobodny przepływ towarów między UE a San Marino opiera się z jednej strony na unii celnej, a z drugiej strony na przyjęciu przez San Marino dorobku prawnego UE w dziedzinie swobodnego przepływu towarów.

ARTYKUŁ 2

Unia celna między UE a San Marino

Niniejszy Układ ustanawia unię celną między UE a San Marino, która, o ile niniejszy protokół nie stanowi inaczej, zastępuje unię celną ustanowioną Umową w sprawie współpracy i unii celnej między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką San Marino podpisaną w Brukseli w dniu 16 grudnia 1991 r.¹.

ARTYKUŁ 3

Zakres unii celnej

1. Unia celna między UE a San Marino obejmuje wszystkie towary.
2. Unia celna między UE a San Marino obejmuje zarówno obszar celny UE określony w art. 4 unijnego kodeksu celnego², jak i terytorium San Marino.

¹ Dz.U. UE L 84 z 28.3.2002, s. 43.

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. UE L 269 z 10.10.2013, s. 1).

3. Unia celna między UE a San Marino obejmuje:

- a) towary wyprodukowane na obszarze celnym UE lub w San Marino, w tym towary uzyskane w całości lub w części z produktów pochodzących z państw trzecich, które znajdują się w swobodnym obrocie na obszarze celnym UE lub w San Marino;
- b) towary pochodzące z państw trzecich, które znajdują się w swobodnym obrocie na obszarze celnym UE lub w San Marino.

4. Produkty pochodzące z państw trzecich uważa się za znajdujące się w swobodnym obrocie na obszarze celnym UE lub w San Marino, jeżeli dopełniono wszelkich formalności przywozowych, wraz z pobraniem wszelkich opłat celnych lub wymaganych opłat o równoważnym skutku, oraz jeżeli nie nastąpił całkowity lub częściowy zwrot opłat celnych lub opłat o skutku równoważnym w odniesieniu do tych produktów.

5. Unia celna obejmuje również towary uzyskane na obszarze celnym UE lub w San Marino, w których wytwarzaniu wykorzystywane są produkty pochodzące z państw trzecich, które nie znajdują się w swobodnym obrocie na obszarze celnym UE, ani w San Marino. Postanowienia dotyczące unii celnej mają jednak zastosowanie do tych towarów tylko wtedy, gdy Strona Stowarzyszona dokonująca wywozu nakłada cła UE na produkty z państw trzecich wykorzystywane do ich wytwarzania.

ARTYKUŁ 4

Podkomitet Współpracy Celnej

1. W drodze odstępstwa od art. 76 ust. 8 zdanie pierwsze układu ramowego ustanawia się niniejszym Podkomitet Współpracy Celnej. Metodyka, skład i funkcjonowanie tego Podkomitetu określone są przez Wspólny Komitet ustanowiony na podstawie art. 76 ust. 1 lit. b) układu ramowego w jego regulaminie wewnętrznym.
2. Podkomitet bada kwestie związane z interpretacją i wdrażaniem postanowień celnych zawartych w niniejszym Układzie okresowo lub na wniosek jednej ze Stron Stowarzyszonych. Zajmuje się również wszystkimi kwestiami dotyczącymi współpracy celnej i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych między UE a San Marino.
3. Podkomitet z własnej inicjatywy lub na wniosek Wspólnego Komitetu, w zależności od przypadku, przedstawia Wspólnemu Komitetowi zalecenia dotyczące spraw celnych, które muszą zostać rozstrzygnięte decyzją Wspólnego Komitetu.

ARTYKUŁ 5

Przyłączenie do systemów elektronicznych UE

Koszty przyłączenia do systemów teleinformatycznych UE niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania unii celnej ponosi San Marino. Przypadki, w których przyłączenie jest konieczne, określa się w drodze decyzji Wspólnego Komitetu.

ROZDZIAŁ 2

POSTANOWIENIA SZCZEGÓŁOWE

ARTYKUŁ 6

Umowy preferencyjne wynegocjowane przez UE

Podczas negocjacji handlowych z państwami trzecimi UE dokłada wszelkich starań, aby uzyskać rozszerzenie wszelkich uzgodnień preferencyjnych mających zastosowanie do towarów na produkty pochodzące z San Marino.

ARTYKUŁ 7

Umowy o wzajemnym uznawaniu wynegocjowane przez UE

Podczas negocjacji dotyczących umów o wzajemnym uznawaniu z państwami trzecimi UE dokłada wszelkich starań, aby uzyskać rozszerzenie tych umów na San Marino do celów oceny zgodności i oznakowania produktów.

ARTYKUŁ 8

Urzędy celne upoważnione do dokonywania odprawy celnej towarów, których miejscem przeznaczenia jest San Marino

1. San Marino upoważnia UE do przeprowadzania, w imieniu i na rzecz San Marino, formalności związanych z odprawą celną towarów wprowadzanych na jego terytorium z państw trzecich lub wywożonych z jego terytorium i których miejscem przeznaczenia są państwa trzecie.
2. Operacje odprawy celnej odnoszące się do przywozu, a w szczególności formalności związane z wprowadzaniem do swobodnego obrotu towarów pochodzących z państw trzecich i których miejscem przeznaczenia jest San Marino, przeprowadzane są w urzędach celnych UE wymienionych w dodatku 1 do niniejszego protokołu.
3. Wszystkie urzędy celne UE mogą przeprowadzać formalności związane z odprawą celną towarów wywożonych, z wyjątkiem formalności, które:
 - a) są przeprowadzane w ramach procedur specjalnych, z wyjątkiem tranzytu;
 - b) dotyczą wywozu broni, dzieł sztuki, prekursorów oraz produktów podwójnego zastosowania;
 - c) muszą odbywać się w biurach i oddziałach wymienionych w dodatku 1 do niniejszego protokołu.

4. Wspólny Komitet określa metody współpracy administracyjnej między właściwymi organami UE i San Marino w zakresie przemieszczania towarów, o których mowa w ust. 1, oraz przemieszczania towarów między San Marino a państwami członkowskimi UE, jak również wykaz urzędów celnych upoważnionych do dokonywania odprawy celnej towarów, o których mowa w ust. 2 i ust. 3 lit. a) i b), oraz procedurę zwrotu tych towarów do San Marino.

5. San Marino zastrzega sobie prawo do samodzielnego przeprowadzenia formalności związanych z odprawą celną pod warunkiem uzyskania zgody Stron Stowarzyszonych w ramach Wspólnego Komitetu.

ARTYKUŁ 9

Przeznaczenie środków z tytułu pobranych należności celnych

1. Należności celne przywozowe od towarów pobierane zgodnie z art. 8 niniejszego protokołu są pobierane w imieniu San Marino. San Marino zobowiązuje się nie przekazywać tych kwot bezpośrednio lub pośrednio zainteresowanym stronom, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Podatki i opłaty wyrównawcze z tytułu przywozu produktów rolnych mogą być przeznaczane przez San Marino na wsparcie produkcji lub wywozu.

3. Uzgodnienia, na podstawie których pobierane kwoty są udostępniane skarbowi państwa San Marino, są określone w dodatku 2 do niniejszego protokołu i mogą zostać zmienione przez Wspólny Komitet.

CZEŚĆ II

SWOBODNY PRZEPŁYW OSÓB, USŁUG I KAPITAŁU

ROZDZIAŁ 1

TRANSPORT

ARTYKUŁ 10

Kabotaż w transporcie drogowym towarów

1. W odniesieniu do praw do kabotażu niniejszy Układ pozostaje bez uszczerbku dla następującej umowy dwustronnej między San Marino a Włochami:
 - *Accordo tra la Repubblica di San Marino e la Repubblica italiana sulla regolamentazione reciproca dell'autotrasporto internazionale di viaggiatori e merci*, podpisanej w dniu 7 maja 1997 r.

Takie prawa do kabotażu mogą zostać zaktualizowane.

2. Niniejszy Układ zastępuje umowę dwustronną, o której mowa w ust. 1, we wszystkich kwestiach innych niż prawa do kabotażu regulowanych tą umową dwustronną.

3. Z wyjątkiem przypadków przewidzianych w ust. 1 San Marino nie może zawierać z państwami członkowskimi UE nowych umów dotyczących transportu drogowego regulujących kwestie objęte zakresem niniejszego Układu.

CZĘŚĆ III

POSTANOWIENIA HORYZONTALNE ODNOSZĄCE SIĘ DO CZTERECH SWOBÓD

ROZDZIAŁ 1

PRAWO SPÓŁEK

ARTYKUŁ 11

Integracja rejestrów

1. Rejestry centralne, rejestry handlowe i rejestry spółek San Marino zostają podłączone do systemu integracji rejestrów zgodnie z art. 22 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132¹.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek (Dz.U. UE L 169 z 30.6.2017, s. 46).

2. San Marino wdraża środki niezbędne do zapewnienia interoperacyjności jego rejestrów w ramach systemu integracji rejestrów za pośrednictwem platformy zgodnie z art. 22 ust. 3 dyrektywy (UE) 2017/1132 oraz zapewnia, aby jego spółki posiadały niepowtarzalny identyfikator (EUID), umożliwiający ich jednoznaczną identyfikację w trakcie komunikacji między rejestrami za pośrednictwem tego systemu integracji rejestrów.
 3. San Marino ponosi koszty dostosowania swoich rejestrów, jak również koszty ich utrzymania i funkcjonowania zgodnie z art. 25 ust. 6 dyrektywy (UE) 2017/1132.
-

WYKAZ URZĘDÓW CELNYCH UE UPOWAŻNIONYCH DO DOKONYWANIA ODPRAWY
CELNEJ TOWARÓW, KTÓRYCH MIEJSCEM PRZEZNACZENIA JEST REPUBLIKA SAN
MARINO

ANKONA: Ufficio delle Dogane di Ancona; Sezione Operativa Territoriale di Falconara
Aeroporto.

BOLONIA: Ufficio delle Dogane di Bologna, Sezione Operativa Territoriale Aeroporto „G.
Marconi”.

FORLÌ: Ufficio delle Dogane di Forlì-Cesena; Sezione Operativa Territoriale Aeroporto «Ridolfi».

GENUA: Ufficio delle Dogane di Genova; Sezione Operativa Territoriale Passo Nuovo; Sezione
Operativa Territoriale Voltri; Sezione Operativa Territoriale Aeroporto.

GIOIA TAURO: Ufficio delle Dogane di Gioia Tauro.

LA SPEZIA: Ufficio delle Dogane di La Spezia.

LIVORNO: Ufficio delle Dogane di Livorno.

MEDIOLAN: Ufficio delle Dogane di Varese, Sezione Operativa Territoriale di Malpensa.

ORIO AL SERIO: Ufficio delle Dogane di Bergamo, Sezione Operativa Territoriale di Orio al Serio.

RAWENNA: Ufficio delle Dogane di Ravenna; Sezione Operativa Territoriale di San Vitale.

RIMINI: Ufficio delle Dogane di Rimini; Sezione Operativa Territoriale di Aeroporto «F. Fellini».

RZYM: Ufficio delle Dogane di Roma II; Sezione Operativa Territoriale di Fiumicino.

TARENT: Ufficio delle Dogane di Taranto.

TRIEST: Ufficio delle Dogane di Trieste; Sezione Operativa Territoriale di Porto industriale; Sezione Operativa Territoriale di Punto Franco Vecchio; Sezione Operativa Territoriale di Punto Franco Nuovo.

WENECJA: Ufficio delle Dogane di Venezia; Sezione Operativa Territoriale di Interporto; Sezione Operativa Territoriale di Portogruaro.

UZGODNIENIA W ZAKRESIE PRZEKAZYWANIA SKARBOWI PAŃSTWA SAN MARINO
NALEŻNOŚCI CELNYCH PRZYWOZOWYCH POBIERANYCH PRZEZ UE NA RZECZ SAN
MARINO

ARTYKUŁ 1

W odniesieniu do ustalania, monitorowania i udostępniania należności celnych przywozowych pobieranych od towarów, których miejscem przeznaczenia jest San Marino, stosuje się odpowiednio art. 2 ust. 1, art. 2 ust. 2 akapit pierwszy, art. 2 ust. 4, art. 3, art. 6 ust. 1, art. 6 ust. 3 akapit pierwszy i drugi, art. 6 ust. 4 akapit pierwszy, art. 7, art. 8, art. 10 ust. 1 i art. 13 ust. 2 zmienionego rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 609/2014¹. Zastosowanie mają w szczególności następujące postanowienia:

- a) w odniesieniu do należności celnych przywozowych pobieranych od towarów, których miejscem przeznaczenia jest San Marino, państwa członkowskie UE, których urzędy celne wymieniono w dodatku 1 do niniejszego protokołu, prowadzą odrębne rachunki dla należności celnych przywozowych pobieranych od towarów, których miejscem przeznaczenia jest San Marino, identyczne z rachunkami dotyczącymi zasobów własnych UE, o których mowa w art. 6 ust. 1 oraz w art. 6 ust. 3 akapit pierwszy i drugi rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 609/2014;
- b) należności celne przywozowe od towarów objętych następnie dokumentami T2 SM lub T2L SM ustalane są przez urzędy celne, o których mowa w dodatku 1 do niniejszego protokołu, gdy te zostaną faktycznie zaksięgowane i uwzględnione w rachunkach, o których mowa w lit. a).

¹ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) nr 609/2014 z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie metod i procedury udostępniania tradycyjnych zasobów własnych, zasobów własnych opartych na VAT i zasobów własnych opartych na DNB oraz w sprawie środków w celu zaspokojenia potrzeb gotówkowych (Dz.U. UE L 168 z 7.6.2014, s. 39).

Jeżeli urząd celny wyjścia w przypadku procedury tranzytu T2 SM lub urząd celny wydający dokument T2L SM nie otrzymają w terminie trzech miesięcy informacji potrzebnych do stwierdzenia, że towary przybyły do San Marino, dokonywana jest korekta początkowego wpisu księgowego.

W tym przypadku należności celne przywozowe są ustalane jako zasoby własne UE i uwzględniane w rachunkach na podstawie art. 6 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 609/2014 lub – w stosownym przypadku – w odrębnym rachunku na podstawie art. 6 ust. 3 akapit drugi tego rozporządzenia.

Tę samą procedurę stosuje się odpowiednio do produktów kompensacyjnych i towarów w stanie niezmienionym, zbywanych na terytorium San Marino w ramach procedury uszlachetniania czynnego oraz do towarów, w stosunku do których powstał dług celny w ramach procedury odprawy czasowej;

- c) zgodnie z art. 6 ust. 4 lit. a) rozporządzenia (UE, Euratom) nr 609/2014 zainteresowane państwa członkowskie UE przesyłają Komisji Europejskiej sprawozdania dotyczące rachunków wraz ze sprawozdaniami dotyczącymi zasobów własnych; w tych sprawozdaniach, sporządzonych w ten sam sposób co w przypadku zasobów własnych, wskazane są również całkowite kwoty należności celnych przywozowych pobieranych przez poszczególne urzędy celne;
- d) dokumenty uzupełniające przechowywane są zgodnie z przepisami art. 3 akapit pierwszy i drugi rozporządzenia (UE, Euratom) nr 609/2014; dokumenty te i dokumenty dotyczące zasobów własnych przechowywane są oddzielnie;

- e) korekty ustalonych należności celnych lub rachunków, wprowadzone po dniu 31 grudnia trzeciego roku następującego po roku ich początkowego ustalenia, nie podlegają zaksięgowaniu, z wyjątkiem punktów zgłoszonych przez Komisję Europejską lub państwo członkowskie UE lub San Marino po tym terminie;
- f) art. 2 rozporządzenia (UE, Euratom) 2021/768¹ stosuje się odpowiednio; przedmiotowe inspekcje obejmują również dokumenty, o których mowa w art. 2 ust. 3 lit. b), c) i d), mające potwierdzić przybycie towarów do San Marino; w inspekcjach tych mogą uczestniczyć urzędnicy upoważnieni przez San Marino;
- g) zainteresowane państwa członkowskie UE, w terminie określonym w art. 10 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 609/2014 i po potrąceniu kosztów poboru, zapisują na rachunek Komisji Europejskiej przewidziany w art. 9 tego rozporządzenia należności celne uwzględnione na rachunkach przewidzianych w art. 6 ust. 3 akapit pierwszy i drugi tego rozporządzenia; wartość procentowa z tytułu kosztów poboru, którą UE może potrącić z należności celnych przywozowych pobieranych na rzecz San Marino, wynosi 20 %;
- h) zainteresowane państwa członkowskie UE są zwolnione z obowiązku przekazania do dyspozycji Komisji Europejskiej kwot odpowiadających należnościom celnym ustalonym dla San Marino jedynie po spełnieniu warunków określonych w art. 13 ust. 2 rozporządzenia (UE, Euratom) nr 609/2014;
- i) Przy wdrażaniu lit. a) i b) niniejszego artykułu zastosowanie ma załącznik do niniejszego dodatku.

¹ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2021/768 z dnia 30 kwietnia 2021 r. określające środki wykonawcze dotyczące systemu zasobów własnych Unii Europejskiej oraz uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 608/2014 (Dz.U. UE L 165 z 11.5.2021, s. 1).

ARTYKUŁ 2

W terminie trzydziestu dni od dnia powiadomienia o wpisie przez państwa członkowskie UE Komisja Europejska przekazuje całość kwot ujętych na rachunkach na rachunek otwarty przez San Marino. San Marino podaje Komisji Europejskiej numer rachunku, który należy uznać tymi kwotami. San Marino ponosi koszty zarządzania tym rachunkiem.

PROCEDURA ADMINISTRACYJNA MAJĄCA ZASTOSOWANIE W PRZYPADKU
STOSOWANIA PRZEPISÓW ART. 1 LIT. a) I b)

1. Dopelnienie w uprawnionych urzędach celnych formalności związanych z wprowadzeniem towarów do swobodnego obrotu
 - a) Po dopuszczeniu towarów, których miejscem przeznaczenia jest San Marino, do swobodnego obrotu stosuje się – w zależności od przypadku – procedurę tranzytu T2 SM lub dokument T2L SM. Zaksięgowanie należności celnych przywozowych odbywa się w terminach określonych w unijnym kodeksie celnym.
 - b) Do celów monitorowania do specjalnego rejestru wszystkich towarów, których miejscem przeznaczenia jest San Marino, prowadzonego przez zainteresowany urząd celny wprowadzona zostaje odpowiednia adnotacja o zaksięgowanych należnościach celnych, określająca przywożone towary, datę przyjęcia zgłoszenia przywozowego, elementy kalkulacyjne, kwotę odnośnych należności celnych oraz numer ewidencyjny operacji lub wydany dokument (T2 SM lub T2L SM).
 - c) W dniu, w którym towary znajdują się w urzędzie przeznaczenia, organy San Marino informują urząd wyjścia o ich przybyciu za pomocą komunikatu powiadomienia o przybyciu towarów i w ciągu trzech dni od dnia, w którym towary znajdują się w urzędzie przeznaczenia, wysyłają do urzędu wyjścia komunikat o wynikach kontroli.

- d) Jeżeli podczas tranzytu w procedurze ciągłości działania stosuje się dokument T2 SM lub T2L SM, urząd celny wskazuje na tych dokumentach ostateczny termin trzech miesięcy liczony od dnia wydania takiego dokumentu, w którym urzędowi celnemu wydania należy zwrócić odpowiednio egzemplarz nr 5 dokumentu T2 SM lub kopię dokumentu T2L SM, należycie poświadczone przez organy San Marino.
2. Dopelnienie formalności księgowych w uprawnionych urzędach celnych
- a) Wpisu należności celnych przywozowych na rachunku „San Marino” dokonuje się zgodnie z procedurą analogiczną do procedury przewidzianej w art. 6 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 609/2014 i zgodnie z tym artykułem.
 - b) Jeżeli należności celne ustalone i objęte zabezpieczeniem są kwestionowane i mogą podlegać zmianie w wyniku rozstrzygnięcia powstałego sporu, organy państw członkowskich, których urzędy celne wymieniono w dodatku 1, mogą zdecydować o niedokonywaniu wpisu na rachunku „San Marino”. W takim przypadku, do czasu zakończenia krajowej procedury administracyjnej lub sądowej przez właściwe organy, kwota należności celnych przywozowych wpisywana jest na odrębnym rachunku „San Marino” zgodnie z procedurą analogiczną do procedury przewidzianej w art. 6 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia Rady (UE, Euratom) nr 609/2014.

- c) Do celów lit. b) za „właściwe organy” uznaje się:
- (i) we wszystkich kwestiach dotyczących stosowania przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych mających zastosowanie do spraw celnych – organy administracyjne lub sądowe państwa członkowskiego UE, które dokonało odprawy celnej, lub, w stosownych przypadkach, organy UE;
 - (ii) we wszystkich kwestiach dotyczących postanowień proceduralnych (powiadomienia, terminy itp.) – organy administracyjne lub sądowe państwa członkowskiego UE, które dokonało odprawy celnej;
 - (iii) we wszystkich kwestiach dotyczących wykonania środka egzekucyjnego mającego na celu przymusowe wyegzekwowanie należności na terytorium San Marino – organy sądowe San Marino.
3. Zamknięcie procedury tranzytu i zwrot dokumentów uzupełniających
- a) Zamknięcie procedury tranzytu może nastąpić, gdy w terminach przewidzianych w przepisach prawa celnego UE urząd celny wyjścia towarów otrzyma stosowny komunikat o przybyciu towarów i komunikat o wynikach kontroli¹.

¹ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. UE L 343 z 29.12.2015, s. 558).

- b) Jeżeli podczas tranzytu stosuje się procedurę ciągłości działania lub jeżeli wydano dokument T2L SM, zwrot egzemplarza nr 5 dokumentu T2 SM lub kopii dokumentu T2L SM, należycie poświadczonych przez organy San Marino, urzędowi celnemu wydania następuje w terminie trzech miesięcy, o którym mowa w pkt 1 lit. d).
- c) Jeżeli w wyznaczonym terminie urzędowi celnemu wyjścia nie zostanie przekazany komunikat, o którym mowa w lit. a), lub zwrócony egzemplarz nr 5 dokumentu T2 SM lub kopia dokumentu T2L SM, w wyżej wspomnianym rejestrze zostaje wprowadzona adnotacja i dokonywana jest korekta początkowego wpisu księgowego. W takim przypadku należności celne przywozowe są ustalane jako zasoby własne UE i uwzględniane w rachunkach przewidzianych w art. 6 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 609/2014 lub – w stosownym przypadku – w odrębnym rachunku, o którym mowa w art. 6 ust. 3 akapit drugi tego rozporządzenia.
- d) Taki zapis pozostaje bez uszczerbku dla ewentualnej korekty w następstwie zamknięcia postępowania poszukiwawczego przewidzianego w ramach procedury tranzytu UE lub w wyniku działań podjętych w kontekście wzajemnej pomocy przewidzianej w dodatku 3.

4. Stosowanie szczególnej procedury w kontekście uszlachetniania czynnego i procedury odprawy czasowej

Tę samą procedurę stosuje się odpowiednio do produktów kompensacyjnych i towarów w stanie niezmienionym, zbywanych na terytorium San Marino w ramach procedury uszlachetniania czynnego oraz do towarów, w stosunku do których powstał dług celny w ramach procedury odprawy czasowej.

**WZAJEMNA POMOC W SPRAWACH CELNYCH MIĘDZY ORGANAMI
ADMINISTRACYJNYMI**

ARTYKUŁ 1

Definicje

Do celów niniejszego dodatku zastosowanie mają następujące definicje:

- a) „przepisy prawa celnego” oznacza wszelkie przepisy ustawowe i wykonawcze obowiązujące na terytorium Strony Stowarzyszonej, regulujące przywóz, wywóz i tranzyt towarów oraz objęcie ich dowolnym innym systemem celnym lub inną procedurą celną, w tym środki zakazu, ograniczenia i kontroli;
- b) „organ wnioskujący” oznacza właściwy organ administracyjny, wyznaczony w tym celu przez Stronę Stowarzyszoną, który występuje z wnioskiem o udzielenie pomocy na podstawie niniejszego dodatku;

- c) „organ współpracujący” oznacza właściwy organ administracyjny, wyznaczony w tym celu przez Stronę Stowarzyszoną, który otrzymuje wniosek o pomoc na podstawie niniejszego dodatku;
- d) „informacje” oznaczają wszelkie dane, dokumenty, obrazy, sprawozdania, komunikaty lub uwierzytelnione odpisy, w jakiegokolwiek formie, w tym w formie elektronicznej, nawet przetworzone lub przeanalizowane;
- e) „osoba” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną;
- f) „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej;
- g) „działania naruszające przepisy prawa celnego” oznacza wszelkie naruszenie lub usiłowanie naruszenia przepisów prawa celnego.

ARTYKUŁ 2

Zakres

1. Strony Stowarzyszone pomagają sobie nawzajem w zakresie swoich uprawnień, w sposób i na warunkach określonych w niniejszym dodatku, aby zapewnić prawidłowe stosowanie przepisów prawa celnego, w szczególności przez zapobieganie czynom naruszającym takie przepisy, prowadzenie postępowań dotyczących takich czynów i zwalczanie tych czynów.

2. Pomoc w sprawach celnych, jak przewidziano w niniejszym dodatku, ma zastosowanie do każdego organu administracyjnego każdej ze Stron Stowarzyszonych, który jest właściwy w zakresie stosowania niniejszego dodatku. Pomoc ta pozostaje bez uszczerbku dla postanowień regulujących wzajemną pomoc w sprawach karnych ani też nie stosuje się do informacji uzyskanych zgodnie z wykonywanymi uprawnieniami na wniosek organu sądowego, chyba że organ ten zezwala na przekazywanie takich informacji.
3. Niniejszy dodatek nie obejmuje pomocy w zakresie ściągania ceł, podatków lub grzywien.

ARTYKUŁ 3

Pomoc udzielana na wniosek

1. Na wniosek organu wnioskującego, organ współpracujący, dostarcza wszelkich stosownych informacji pozwalających temu pierwszemu organowi upewnić się, że przepisy celne są prawidłowo stosowane, włącznie z informacjami dotyczącymi zauważonych lub planowanych działań, które stanowią lub mogłyby stanowić działania naruszające przepisy prawa celnego.
2. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący informuje organ wnioskujący o tym:
 - a) czy towary wywiezione z terytorium jednej ze Stron Stowarzyszonych zostały właściwie przywiezione na terytorium drugiej Strony Stowarzyszonej, określając, w stosownych przypadkach, procedurę celną zastosowaną wobec tych towarów;

b) czy towary przywiezione na terytorium jednej ze Stron Stowarzyszonych zostały prawidłowo wywiezione z terytorium drugiej Strony Stowarzyszonej, określając, w stosownych przypadkach, procedurę celną zastosowaną wobec tych towarów.

3. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący podejmuje w ramach obowiązujących go przepisów ustawowych i wykonawczych działania niezbędne do zapewnienia specjalnego nadzoru dotyczącego:

- a) osób fizycznych lub prawnych, wobec których istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że uczestniczą lub uczestniczyły w działaniach naruszających przepisy prawa celnego;
- b) towarów, które są lub mogą być transportowane w taki sposób, że istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że towary te mają być wykorzystywane do działań naruszających przepisy prawa celnego;
- c) miejsc, w których są lub mogą być gromadzone zapasy towarów w taki sposób, że istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że towary te mają być wykorzystywane do działań naruszających przepisy prawa celnego;
- d) środków transportu, które są lub mogą być wykorzystywane w taki sposób, że istnieją uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że mają być wykorzystywane do działań naruszających przepisy prawa celnego.

ARTYKUŁ 4

Pomoc z własnej inicjatywy

Strony Stowarzyszone pomagają sobie wzajemnie, z własnej inicjatywy i zgodnie ze swoimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi, jeśli uznają to za niezbędne do prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego, przez dostarczanie uzyskanych informacji dotyczących zakończonych, planowanych lub trwających działań, które stanowią lub zdają się stanowić działania naruszające przepisy prawa celnego i które mogą zainteresować drugą Stronę Stowarzyszoną. Informacje te dotyczą w szczególności:

- a) osób, towarów i środków transportu; oraz
- b) nowych środków lub metod wykorzystywanych do prowadzenia działań naruszających przepisy prawa celnego.

ARTYKUŁ 5

Forma i treść wniosków o pomoc

1. Wnioski składane na podstawie niniejszego dodatku sporządza się na piśmie w formie papierowej albo elektronicznej. Do wniosków dołącza się dokumenty niezbędne do zapewnienia zgodności z wnioskiem. W nagłym przypadku organ współpracujący może zaakceptować wnioski w formie ustnej, lecz wnioski takie muszą zostać niezwłocznie potwierdzone przez organ wnioskujący w formie pisemnej.

2. Wnioski składane na podstawie ust. 1 zawierają następujące informacje:
- a) nazwę organu wnioskującego i nazwisko urzędnika składającego wniosek;
 - b) informacje lub rodzaj pomocy będące przedmiotem wniosku;
 - c) przedmiot oraz powód wniosku;
 - d) przepisy ustawowe i wykonawcze oraz inne aspekty prawne mające związek z wnioskiem;
 - e) możliwie dokładne i pełne informacje na temat osób fizycznych lub prawnych będących obiektem dochodzenia;
 - f) podsumowanie istotnych faktów oraz już przeprowadzonych postępowań; oraz
 - g) wszelkie dostępne szczegółowe informacje dodatkowe niezbędne organowi współpracującemu do rozpatrzenia wniosku.

3. Wnioski przedkładane są w języku urzędowym organu współpracującego lub w języku akceptowanym przez ten organ. Wnioski przedłożone w języku angielskim są zawsze przyjmowane. Wymóg ten nie ma zastosowania do dokumentów towarzyszących wnioskowi złożonemu na podstawie ust. 1.

4. Jeżeli wniosek nie spełnia wymogów formalnych określonych w ust. 1–3, organ współpracujący może zażądać poprawienia lub uzupełnienia wniosku; jednocześnie można zarządzić zastosowanie środków zabezpieczających.

ARTYKUŁ 6

Realizacja wniosków

1. W celu zrealizowania wniosku o pomoc organ współpracujący podejmuje czynności, w granicach swoich kompetencji i w ramach dostępnych zasobów, tak, jakby działał na własny rachunek lub na wniosek innych organów tej samej Strony Stowarzyszonej, w drodze dostarczania informacji już posiadanych, prowadzenia odpowiednich postępowań lub organizowania warunków ich przeprowadzenia. Niniejsze postanowienie stosuje się także do wszelkich innych organów, którym wniosek został przekazany przez organ współpracujący, jeżeli organ ten nie może działać samodzielnie.
2. Wnioski o pomoc realizuje się zgodnie z przepisami ustawowymi lub wykonawczymi Strony Stowarzyszonej, do której skierowano wniosek.

ARTYKUŁ 7

Forma przekazywania informacji

1. Organ współpracujący przekazuje organowi wnioskującemu, w formie pisemnej, wyniki postępowań wraz ze wszystkimi odnośnymi dokumentami, uwierzytelnionymi odpisami lub innymi materiałami. Informacje te mogą być przekazywane w formie elektronicznej.

2. Oryginały dokumentów przekazuje się zgodnie z ograniczeniami prawnymi każdej ze Stron Stowarzyszonych, wyłącznie na wniosek organu wnioskującego, w przypadkach gdy uwierzytelnione odpisy byłyby niewystarczające. Organ wnioskujący zwraca oryginały w najwcześniejszym możliwym terminie.
3. Z zastrzeżeniem ust. 2 organ współpracujący przekazuje organowi wnioskującemu wszelkie informacje dotyczące autentyczności dokumentów wydanych lub poświadczonych przez agencje urzędowe na jego terytorium przy zgłoszeniu towaru.

ARTYKUŁ 8

Obecność urzędników Strony Stowarzyszonej na terytorium drugiej Strony Stowarzyszonej

1. Należycie upoważnieni urzędnicy Strony Stowarzyszonej mogą, za zgodą drugiej Strony Stowarzyszonej i na warunkach określonych przez tę ostatnią, przebywać w biurach organu współpracującego lub wszelkich innych organów, których to dotyczy zgodnie z art. 6 ust. 1, w celu uzyskania informacji o działaniach, które stanowią lub mogłyby stanowić działania naruszające przepisy prawa celnego, których organ wnioskujący potrzebuje do celów niniejszego dodatku.
2. Należycie upoważnieni urzędnicy Strony Stowarzyszonej mogą, za zgodą drugiej Strony Stowarzyszonej i na warunkach określonych przez tę ostatnią, być obecni przy postępowaniach prowadzonych na terytorium drugiej Strony Stowarzyszonej.

3. Urzędnicy Strony Stowarzyszonej są obecni na terytorium drugiej Strony Stowarzyszonej wyłącznie w charakterze doradczym i w tym celu upoważnieni urzędnicy:
- a) muszą być w stanie w każdej chwili udowodnić swoją funkcję urzędową;
 - b) nie mogą nosić umundurowania ani broni; oraz
 - c) korzystają z takiej samej ochrony, jaka przysługuje urzędnikom drugiej Strony Stowarzyszonej, zgodnie z przepisami ustawowymi i administracyjnymi obowiązującymi na terytorium drugiej Strony Stowarzyszonej.

ARTYKUŁ 9

Przekazywanie i powiadamianie

1. Na wniosek organu wnioskującego organ współpracujący podejmuje w ramach obowiązujących go przepisów ustawowych i wykonawczych wszystkie środki niezbędne do przekazania adresatowi zamieszkującemu lub mającemu swoją siedzibę na terytorium organu współpracującego wszelkich dokumentów lub powiadomienia takiego adresata o wszelkich decyzjach organu wnioskującego, wchodzących w zakres stosowania niniejszego dodatku.
2. Wniosek o przekazanie dokumentów lub powiadomienie o decyzji składa się pisemnie w języku urzędowym organu współpracującego lub w języku dopuszczonym przez ten organ.

ARTYKUŁ 10

Automatyczna i uprzednia wymiana informacji

1. W drodze wzajemnego porozumienia zgodnie z art. 15 niniejszego dodatku Strony Stowarzyszone mogą:
 - a) dokonywać automatycznej wymiany wszelkich informacji objętych niniejszym dodatkiem;
 - b) dokonywać wymiany określonych informacji przed przybyciem przesylek na terytorium drugiej Strony.
2. Strony Stowarzyszone dokonują uzgodnień dotyczących rodzaju informacji, które zamierzają wymieniać, jak również formy i częstotliwości przekazywania takich informacji, w celu przeprowadzenia wymiany, o której mowa w ust. 1.

ARTYKUŁ 11

Wyjątki od obowiązku udzielenia pomocy

1. Można odmówić udzielenia pomocy lub uzależnić jej udzielenie od spełnienia pewnych warunków lub wymogów, w przypadkach gdy jedna Strona Stowarzyszona uzna, że udzielenie pomocy w ramach niniejszego dodatku:
 - a) może grozić naruszeniem suwerenności San Marino lub państwa członkowskiego UE, do którego skierowano wniosek o udzielenie pomocy zgodnie z niniejszym dodatkiem;

- b) może grozić naruszeniem porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub innych podstawowych interesów, w szczególności w przypadkach, o których mowa w art. 12 ust. 5 niniejszego dodatku; lub
- c) naruszałoby tajemnice przemysłowe, handlowe lub zawodowe.

2. Organ współpracujący może odroczyć udzielenie pomocy, jeżeli mogłaby ona kolidować z trwającymi dochodzeniami, śledztwami lub postępowaniami. W takim przypadku organ współpracujący konsultuje się z organem wnioskującym, aby ustalić, czy pomocy można udzielić z zachowaniem warunków wymaganych przez organ współpracujący.

3. Jeżeli organ wnioskujący składa wniosek o udzielenie pomocy, której sam nie byłby w stanie udzielić, gdyby o to do niego wystąpiono, zwraca na ten fakt uwagę w swoim wniosku. Decyzja co do sposobu rozpatrzenia takiego wniosku należy następnie do organu współpracującego.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, organ współpracujący niezwłocznie przekazuje organowi wnioskującemu swoją decyzję wraz z uzasadnieniem.

ARTYKUŁ 12

Wymiana informacji i poufność

1. Informacje otrzymane na podstawie niniejszego dodatku wykorzystuje się wyłącznie do celów określonych w niniejszym dodatku.

2. Wykorzystanie informacji uzyskanych na podstawie niniejszego dodatku w postępowaniu administracyjnym lub sądowym wszczętym w związku z działaniami naruszającymi przepisy prawa celnego uznaje się za służące osiągnięciu celów niniejszego dodatku. W związku z tym w swoich aktach dowodowych, sprawozdaniach i zeznaniach oraz w postępowaniach sądowych i zarzutach podnoszonych przed sądem Strony Stowarzyszone mogą wykorzystać jako dowód informacje, które uzyskały, i dokumenty, z którymi zapoznały się zgodnie z postanowieniami niniejszego dodatku. Organ współpracujący może uzależnić dostarczenie informacji lub udzielenie dostępu do dokumentów od spełnienia warunku powiadomienia go o takim wykorzystaniu.
3. Jeżeli jedna ze Stron Stowarzyszonych pragnie wykorzystać te informacje do innych celów, musi wcześniej uzyskać na to pisemną zgodę organu, który je dostarczył. Wykorzystanie informacji w ten sposób podlega ograniczeniom nałożonym przez ten organ.
4. Wszelkie informacje przekazane w jakiejkolwiek formie zgodnie z niniejszym dodatkiem uznaje się za mające charakter poufny lub zastrzeżony, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami ustawowymi i wykonawczymi każdej ze Stron Stowarzyszonych. Informacje te są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej i korzystają z ochrony, jaką objęte są podobne informacje na podstawie mających zastosowanie przepisów ustawowych i wykonawczych Strony Stowarzyszonej, która je otrzymała. W tym celu Strony Stowarzyszone przekazują sobie nawzajem informacje o swoich mających zastosowanie przepisach ustawowych i wykonawczych.
5. Dane osobowe mogą być przekazywane wyłącznie zgodnie z przepisami o ochronie danych Strony Stowarzyszonej dostarczającej dane. Strona Stowarzyszona informuje drugą Stronę Stowarzyszoną o odpowiednich przepisach dotyczących ochrony danych i w razie potrzeby dokłada wszelkich starań, aby uzgodnić dodatkowe środki ochrony.

ARTYKUŁ 13

Eksperci i świadkowie

Organ współpracujący może upoważnić swoich urzędników do stawienia się, w granicach przyznanego upoważnienia, jako eksperci lub świadkowie w postępowaniu sądowym lub administracyjnym w sprawach objętych niniejszym dodatkiem oraz przedstawienia potrzebnych do celów tych postępowań przedmiotów i dokumentów lub ich uwierzytelnionych odpisów. Wniosek o stawienie się musi wskazywać dokładnie przed jakim organem sądowym lub administracyjnym urzędnik musi się stawić, w jakiej sprawie oraz z jakiego tytułu lub w jakim charakterze urzędnik ten będzie przesłuchiwany.

ARTYKUŁ 14

Wydatki związane z udzieleniem pomocy

1. Z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 Strony Stowarzyszone zrzekają się wszelkich wzajemnych roszczeń dotyczących zwrotu wydatków poniesionych w związku ze stosowaniem niniejszego dodatku.
2. Koszty ponoszone przez ekspertów, świadków oraz tłumaczy ustnych i pisemnych, innych niż pracownicy służb publicznych, a także wypłacane im dodatki pokrywa odpowiednio Strona Stowarzyszona wnioskująca.
3. Jeżeli do wykonania wniosku niezbędne są wydatki o charakterze nadzwyczajnym, Strony Stowarzyszone określają zasady i warunki, na jakich wniosek ma zostać wykonany, jak również sposób pokrycia takich wydatków.

ARTYKUŁ 15

Wykonanie

1. Wykonanie niniejszego dodatku powierza się, z jednej strony, wyznaczonym organom celnym San Marino, a z drugiej strony, odpowiednio właściwym służbom Komisji Europejskiej i organom celnym państw członkowskich UE. Decydują one w sprawach związanych ze wszystkimi środkami praktycznymi i uzgodnieniami niezbędnymi do wykonania niniejszego dodatku, z uwzględnieniem mających do nich zastosowanie przepisów ustawowych i wykonawczych, w szczególności w dziedzinie ochrony danych osobowych.
2. Strony Stowarzyszone informują się wzajemnie o szczegółowych środkach wykonawczych przyjętych przez każdą ze Stron Stowarzyszonych zgodnie z niniejszym dodatkiem i konsultują się w ich sprawie, w szczególności w odniesieniu do należycie upoważnionych służb i urzędników wyznaczonych jako właściwi do celów przesyłania i otrzymywania informacji przewidzianych w niniejszym dodatku.
3. W UE niniejszy dodatek nie ma wpływu na przekazywanie jakichkolwiek informacji otrzymanych na podstawie niniejszego dodatku między właściwymi służbami Komisji Europejskiej i organami celnymi państw członkowskich UE.

ARTYKUŁ 16

Inne umowy

Niniejszy dodatek ma pierwszeństwo przed postanowieniami wszelkich umów o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych, które zostały lub mogą zostać zawarte między poszczególnymi państwami członkowskimi UE a San Marino, w zakresie, w jakim postanowienia takiej umowy są niezgodne z postanowieniami niniejszego dodatku.

ARTYKUŁ 17

Konsultacje

W odniesieniu do interpretacji i wykonywania niniejszego dodatku Strony Stowarzyszone konsultują się ze sobą w celu rozstrzygnięcia przedmiotowej kwestii w ramach Podkomitetu ds. Współpracy Celnej ustanowionego na mocy art. 4 protokołu dotyczącego San Marino.

WYKAZ PRZEWIDZIANY W ART. 80 UST. 7 UKŁADU RAMOWEGO

1. Komisja Administracyjna ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004)¹
2. Komitet Europejskich Organów Nadzoru Audytowego (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 537/2014)²
3. Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971)³

-
- ¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. UE L 166 z 30.4.2004, s. 1).
 - ² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 537/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie szczegółowych wymogów dotyczących ustawowych badań sprawozdań finansowych jednostek interesu publicznego, uchylające decyzję Komisji 2005/909/WE (Dz.U. UE L 158 z 27.5.2014, s. 77).
 - ³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1971 z dnia 11 grudnia 2018 r. ustanawiające Organ Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Agencję Wsparcia BEREC (Urząd BEREC), zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/2120 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1211/2009 (Dz.U. UE L 321 z 17.12.2018, s. 1).

PRZEPISY UE DOTYCZĄCE ZWALCZANIA NADUŻYĆ FINANSOWYCH, O KTÓRYCH
MOWA W ART. 62 UST. 1 UKŁADU RAMOWEGO

1. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371¹
 - a) Artykuł 3 – Nadużycia naruszające interesy finansowe Unii;
 - b) Artykuł 4 – Inne przestępstwa naruszające interesy finansowe Unii;
 - c) Artykuł 5 – Podżeganie, pomocnictwo oraz usiłowanie;
 - d) Artykuł 6 – Odpowiedzialność osób prawnych;
 - e) Artykuł 7 – Sankcje wobec osób fizycznych;
 - f) Artykuł 9 – Rodzaje sankcji wobec osób prawnych;
 - g) Artykuł 12 – Okresy przedawnienia w przypadku przestępstw naruszających interesy finansowe Unii.

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. UE L 198 z 28.7.2017, s. 29)

2. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013¹

- a) Artykuł 7 ust. 3 lit. a) – Dostęp do informacji o rachunku bankowym.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

NABYWANIE NIERUCHOMOŚCI W SAN MARINO NA POTRZEBY DRUGIEGO MIEJSCA ZAMIESZKANIA

Biorąc pod uwagę bardzo ograniczoną liczbę lokali mieszkalnych w San Marino oraz bardzo ograniczoną ilość gruntów dostępnych do celów budowlanych, które mogą pokryć jedynie podstawowe potrzeby wynikające z rozwoju demograficznego obecnych mieszkańców, San Marino może, w sposób niedyskryminujący, stosować istniejące procedury udzielania zezwoleń w odniesieniu do nabywania i posiadania nieruchomości na potrzeby drugiego miejsca zamieszkania przez obywateli państw członkowskich, którzy nie zamieszkiwali legalnie w San Marino przez co najmniej pięć lat.

San Marino stosuje procedury udzielania zezwoleń na nabywanie nieruchomości w San Marino na potrzeby drugiego miejsca zamieszkania. Procedury te muszą być oparte na opublikowanych, obiektywnych, trwałych i przejrzystych kryteriach. Kryteria te muszą być stosowane w sposób niedyskryminujący i nieróżnicujący pomiędzy obywatelami San Marino i państw członkowskich UE. San Marino zapewnia, że w żadnym wypadku obywatel państwa członkowskiego UE nie będzie traktowany w sposób bardziej restrykcyjny niż obywatel państwa trzeciego.